

**A Kúria
mint fellebbezési bíróság**

végzése

Az ügy száma: Fpkf.VII.30.418/2020/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Csőke Andrea bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: Petia Ügyvédi Iroda cím1

Az eljárás tárgya: felszámolás

A fellebbezést benyújtó fél: felszámoló

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkf.43.807/2020/4. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzésének fellebbezett részét helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós ellen 2019. december 10-i kezdő időponttal indult felszámolási eljárásban az első fokozatú eljáró Fővárosi Törvényszék 31.Fpk.1558/2019/23. számú végzésével az felszámoló Kft.-t felszámolói tisztségének ellátása alól hivatalból felmentette, a felszámoló szervezet felszámolói névjegyzékből való törlése miatt. A felmentett felszámoló díját 30.000 Ft + 27% Áfa összegben állapította meg.

[2] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felszámoló nyújtott be fellebbezést.

A fellebbezéssel támadott határozat

[3] Az ítéletábra végzésével megállapította, hogy a fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban nem áll fenn tárgyi illetékfeljegyzési jog, és felhívta a fellebbezést benyújtó felszámolót, hogy – fellebbezésének visszautasítása terhe mellett – a végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül fizessen meg 30.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket.

[4] A határozat indokolása szerint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdésének i) pontjának utolsó fordulata azokra az első- és másodfokú bírósági eljárásokra nézve teremt illetékkezdvezményt, amelyekben a felszámoló az adós képviselőjeként, az adós vagyonának visszaszerzése vagy megóvása végett lép fel, a felszámolás alatti forráshiányos adós társaságok igényérvényesítésének megkönnyítése érdekében. Ezzel szemben a felmentett felszámoló díját megállapító végzés elleni fellebbezés a felszámolási alapügyben előterjeszhető jogorvoslat, amellyel nem az adós vagyonának megóvása, visszaszerzése, hanem saját díjazásának növelése érdekében él a felszámoló, azaz a felszámoló társaságot megillető bevétel növelése végett.

[5] Az Itv. 62. § (1) bekezdés i) pontjában előírt tárgyi illetékfeljegyzési jog megteremtésének jogpolitikai célja nem az volt, hogy a felmentett felszámoló, mint a saját érdekében fellépő fél számára speciális kedvezményt teremtsen az őt ért sérelem orvoslása végett indított fellebbezési eljárásban.

[6] A felszámoló által hivatkozott, a Kúria Fpkf.VII.30.892/2016/2. számú döntését a konkrét esetre nézve az ítéletábra nem tartotta irányadónak, és ebben a körben részletesen ismertette az Itv. 62. § (1) bekezdés i) pontjában foglalt rendelkezés időrendi változásait. Ezek

alapján rögzítette, hogy annak hatályos rendelkezéséből sem az első, sem pedig a második fordulat szerint nem volt megállapítható tárgyi költségkedvezmény fennállása az ügyben. Az eljárás nem minősült munkabér követelésre tekintettel indított felszámolási eljárásnak, és nem volt a felszámoló által az adós képviselőjében kezdeményezett eljárásnak sem tekinthető.

[7] Utóbbi körbe a felszámoló által az adós képviselőjében kezdeményezett eljárások tartoznak. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A. § (6) bekezdése alapján a felszámolót felmentő, díjazását a (9) bekezdés szerint megállapító döntés ellen a felszámoló saját jogán él fellebbezéssel, amellyel kapcsolatban tárgyi illetékfeljegyzési jog nem illeti meg. A felszámoló az ügyben az Itv. 47. § (3) bekezdése szerint 30.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket előlegezni köteles.

[8] Az ítélőtábla a döntését a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (Kmr.) 4. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 99. §-ára alapította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] A felszámoló fellebbezésében az ítélőtábla végzésének részbeni megváltoztatását, és a fizetendő fellebbezési eljárási illeték mértékének 7.000 Ft-ban történő meghatározását, továbbá a tárgyi illetékfeljegyzési jog fennállásának megállapítását és az ítélőtábla utasítását kérte a fellebbezése érdemi elbírálására.

[10] Kifejtette, hogy az Itv. 62. § (1) bekezdésének i) pontjában foglalt rendelkezés helyes, nyelvtani értelmezésével tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá tartozik – a munkaviszonyból származó munkabér és egyéb követelésre tekintettel indított felszámolási eljárásokon felül – valamennyi, a felszámoló által a felszámolási eljárás alatt indított bírósági eljárás. Utalt a Kúria az Fpkf.VII.30.892/2016/2. számú határozatára a felszámolót kifogásolási eljárásban megillető illetékfeljegyzési joggal kapcsolatban, valamint a Cstv. 27/A. § (12) bekezdése, a BH2013.313. és a BH2015.54. számú döntések alapján a felszámoló jogállására. Kiemelte, hogy kifogás alapján indult eljárásban a felszámoló általában az adós képviselőjében jár el; csak akkor rendelkezik a fél jogosítványával önállóan, ha közte és az adós között érdekellentét áll fenn és emiatt nem járhat el. Álláspontja szerint jelen eljárásban nem merült fel az adós és a felszámoló közti érdekellentét. A felszámoló felmentése még nem jogerős, eljárhat felszámolóként az adós képviselőjében illetékkedvezmény mellett.

[11] Előadta, hogy a Cstv. 6. § (7) bekezdésében felsorolt, bíróhoz telepített határozatok minősülnek az ügy érdemében hozott végzésnek. A felszámoló díjazását megállapító végzés nem minősül ilyennek, ezért az ellene benyújtott fellebbezésre 7.000 Ft-os illetékmérték irányadó. Állította, hogy fellebbezését az elsőfokú határozat díjazása vonatkozó részével szemben terjesztette elő.

[12] A hitelezők nem tettek észrevételt a fellebbezésre.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[13] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés c) pontja alapján bírálta el, és azt az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

[14] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy az ítéletábla végzését kizárólag a fellebbezéssel támadható részében – vagyis a tárgyi illetékfeljegyzési jog fenn nem állását megállapító tartalmában – bírálta felül. A Pp. 99. §-ából, 115. §-ából, valamint a 365. § (2) bekezdés b) és c) pontjából együttesen következik, hogy a bíróság határozatának további, a hiányzó fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó felhívást jelentő része külön fellebbezéssel nem támadható. (A másodfokon eljáró bíróság az illeték helyes mértéke felől a fellebbezést illetékhiány miatt visszautasító végzés elleni fellebbezés elbírálásával foglalhat állást.)

[15] Az ítéletábla jogszabálysértés nélkül foglalt állást az Itv. ügyben irányadó 62. § (1) bekezdés i) pontjának hatályáról, kiemelten arról, hogy nem tartozik a tárgyi illetékfeljegyzési jogos eljárások közé a felszámoló felmentéséről rendelkező végzéssel szemben a felszámoló fellebbezése alapján indult másodfokú eljárás. A Kúria az ítéletábla jogi álláspontjával egyetértett, annak megismétlése nélkül az alábbiakat emeli ki.

[16] A hatályos Itv. 62. § (1) bekezdésének i) pontja tárgyánál fogva illetékfeljegyzési jogos eljárásként ismeri el egyrészt a munkaviszonyból származó munkabér- és egyéb követelésre tekintettel indított felszámolási eljárásokat, ezen túlmenően pedig a csőd-, a felszámolási és a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása alatt a vagyonfelügyelő, a felszámoló és a pénzügyi gondnok által indított bírósági eljárásokat.

[17] Az Itv. vizsgált rendelkezéséből – az adott szakasz tartalmi változását és a jogalkotó feltehető célját tekintve – kiolvasható a törvényhely szabályozási koncepciója. Az Itv. vizsgált szabálya második fordulatóban biztosított illetékkedvezmény célja, hogy a felszámolási vagyon esetleges hiánya ne legyen akadálya a szükséges eljárások, illetve eljárási szakaszok megindításának. Amennyiben az adott, a felszámoló által kezdeményezett eljárást tekintve a felszámolás alatt álló adós maga nem azonosítható az eljárás alanyaként – ezáltal eljárási költség, idetartozóan eljárási illeték fizetésére (előlegezésére, majd viselésére) köteles és kötelezhető félként –, tehát a felszámoló az adott eljárást, eljárási szakaszt nem az adós nevében indítja meg, hanem ő maga saját személyében az eljárás alanya, nincs reális és jogpolitikailag elfogadható indok az előzetes illetékfizetés alóli mentesítésre. Tekintettel a Cstv. 6. § (4) bekezdésére is, amely felszámolási eljárásban az adóst, a hitelezőt és a felszámolót egyaránt félnek tekinti, mindig a konkrét eljárás tárgya és alanyi köre az, amely meghatározza az adós érintettségét, ezáltal pedig az illetékkedvezmény alkalmazhatóságát az ügyben.

[18] A felszámoló felmentésével összefüggésben – amelyre a felszámolóval szemben meghatározott kizárási ok bekövetkezése, a felszámoló névjegyzékből való törlése, vagy egyéb, a felszámoló személyében rejlő ok miatt, így akár az esetben is sor kerülhet, ha a felszámoló súlyosan vagy ismétlődően megsérti a jogszabályokat, vagy székhelyén

(fióktelepén) nem található, illetve ha összeférhetetlenségi vagy kizárási ok alá eső felszámolóbiztost nevez ki [Cstv. 27/A. § (6) és (7) bekezdés] –, továbbá ehhez kapcsolódóan a felszámoló díjazásáról való döntés [Cstv. 27/A. § (9) bekezdés] kapcsán maga a felszámoló – nem pedig az adós – azonosítható a jogaiban érintett félként, ennél fogva a felszámoló felmentéséről, ahhoz tartozóan díjazásáról rendelkező végzéssel szemben a felszámoló által benyújtott fellebbezés alapján indult eljárás nem érthető a vizsgált tárgyi költségkedvezmény hatálya alá tartozóként.

[19] A felszámoló által hivatkozott eseti döntésekkel kapcsolatban a Kúria hangsúlyozza, hogy azok a jelen eljárásra nem irányadóak, mert egyrészt azoknak a tárgya kifogásolási eljárás volt. Másrészt az azokban foglaltak az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra tekintettel már egyébként a kifogásolási eljárásra sem irányadóak, mert a 2017. évi XLIX. törvény 2017. július 1-től kezdődően – egyebek mellett – módosította a Cstv. 51. § (1) bekezdését is, ami egyértelműen akként rendelkezik, hogy a kifogást kifejezetten a felszámolóval szemben kell előterjeszteni. A módosításhoz fűzött indokolásból is kitűnően ez pedig azt jelenti, hogy 2017. július 1-től a kifogásolási eljárásban a kifogásolót és a felszámolót, nem pedig az általa képviselt adóst kell félnek tekinteni.

[20] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéltábla végzését – a fellebbezéssel támadott körben – a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Záró rész

[21] Az eredménytelenül fellebbező felszámoló a felmerült másodfokú eljárási költségét viselni köteles. A hitelezőknek jelen másodfokú eljárásban – a fellebbezéssel kapcsolatos nyilatkozatuk hiányában – nem merült fel költsége.

[22] Jelen másodfokú eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés b) pontja alapján illetékmentes volt.

[23] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. január 26.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: